

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Landstinget erkender, at Valutaloven, saaledes som den hidtil har været administreret, virker som en Ekspropriation af Eksporterhvervenes udenlandske Valuta, henviser Tinget til Grundlovens § 80, 1ste Stykke, og forlanger en af Højesteret fastsat Erstatning udbetalt til Eksporterhvervene for det hidtil paaførte Tab, før Loven paa ny vedtages, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er dette Forslag om Overgang til Dagsordenen, som Forhandlingerne herefter drejer sig om.

Jeg skal udsætte Mødet et Kvarter; det genoptages Kl. 11.

Mødet udsat Kl. 10⁴⁵.

Mødet genoptoges Kl. 11.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Der er næppe nogen Lov, som i højere Grad har været diskuteret paa Rigsdagen end Valutaloven i dens forskellige Afskygninger. Der har herunder aldrig været rejst Tvivl om Valutalovens Grundlovsmæssighed, der maa være fuldkommen uangribelig. Den fremsatte Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen forekommer mig mere end besynderlig, og den kan selvfølgelig ikke modtages af mig.

Ordføreren (Flotkjær): Idet jeg fuldt ud kan slutte mig til de Udtalelser, som blev fremsat af den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, skal jeg anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod den stillede Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

Villemoes: Den Betragtning, der ligger til Grund for den fremsatte Paastand, kan og vil Venstre ikke afvise, og det kan jeg sige med saa meget større Berettigelse, som Venstre Gang paa Gang har opponeret mod Loven og dens Administration. Men saaledes som Paastanden paa Overgang til

næste Sag paa Dagsordenen her er formuleret, maa jeg sige rent ud, at den ikke kan faa vore Stemmer. Paastanden er jo ganske mærkværdigt affattet. Man har altid sin grundlovsmæssige Ret, hvis man er utilfreds med dette eller hint, og mit Parti er i høj Grad utilfreds med Valutaloven, men saadan noget som det, her foreslaas: at Landstinget skulde forlange, at Højesteret skulde fastsætte en Erstatning, det kan man ikke, fordi vi har den Ordning her i Landet, at naar man er utilfreds med noget, maa man lade Sagen gaa til Domstolene gennem de forskellige Instanser.

Venstre kan derfor ikke stemme for denne Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

Lange: Mit Parti kan heller ikke stemme for den foreslaaede Dagsorden. Hvis denne Dagsorden blev vedtaget, vilde det betyde, at Valutaloven faldt bort den 1. Januar, og at vi efter den Tid ingen Ordning havde paa dette Omraade. Og selv om vi har været meget utilfredse med den gældende Ordning og ønsker en helt anden, kan vi ikke tiltræde den Opfattelse, at det vilde være muligt efter den 1. Januar ikke at have en Ordning, gennem hvilken man kunde træffe de handelspolitiske Foranstaltninger, som ikke mindst Landbruget er stærkt interesseret i at faa truffet. Vi vil derfor ikke kunne stemme for den foreslaaede Dagsorden.

Jeg forstaar for øvrigt ikke, hvordan Rigsdagen skulde kunne henvise en Sag til Afgørelse ved Højesteret. Det vilde efter min Mening ikke være muligt. En Sag kan vel overhovedet ikke indbringes for Højesteret, uden at den har været til foreløbig Afgørelse ved en underordnet Instans. Men hvis Eksporterhvervene har den Opfattelse, at der grundlovsmæssigt gøres dem Uret, og at de i Henhold til Grundlovens § 80 har et Erstatningskrav, saa maa det være muligt, uden Hensyn til om man efter den 1. Januar har en Valutalov eller ej, at indbringe Sagen for Domstolene og derved faa en endelig Afgørelse af Højesteret. Dette, at man bringer Spørgsmaalet i Forbindelse med den Valutalov, der nu er Tale om at vedtage, forstaar jeg derfor ikke. Jeg anbefaler mine Partifæller at stemme imod den foreslaaede Dagsorden.

Veistrup: En gammel Politiker sagde engang: Man oplever immervæk noget nyt. Det forekommer mig, at den Paastand, som her er stillet, er Udtryk for en Naivitet, som man virkelig ikke skulde tro det